

Sammanfattning av fredagspredikan 20 september 2024: "Incidenter ur den helige profets (sa) liv – Slaget om diket"

Efter att ha reciterat Tashahhud, Ta'awwuz och Surah al-Fatihah, sa Hazrat Mirza Masroor Ahmad (aba) att han nämnde slaget vid Ahzab med hänvisning till den Helige Profetens (sa) liv.

Ytterligare ett mirakel under denna period

Hans helighet (aba) sa att förutom miraklet med att en liten mängd mat välsignades och blev tillräckligt för ett stort antal människor, så inträffade det också en incident där ett litet antal datum blev tillräckligt för alla som grävde dike. Det är nedtecknat av dottern till Hazrat Bashir bin Sa'd (ra) att hennes mamma gav henne några dejter att ta med till sin far och farbröder. Hon gick och sökte efter sin far och farbror, och när hon gick förbi den Helige Profeten (sa), frågade han vad hon hade med sig, vilket hon svarade att hon tog dejter för sin far och farbror. Den Helige Profeten (sa) bad att få se datumen, och han placerade dem mellan två tygstycken. Sedan sa han till någon att säga till alla att samlas och äta. De började äta dadlarna, som fortsatte att öka i antal till den grad att det föll dadlar ur tyget och alla följeslagare kunde äta dadlarna. Hans helighet (aba) berättade om en annan liknande händelse där en liten mängd mat gjordes tillräckligt för alla följeslagare som grävde diket.

Hans Helighet (aba) citerade den utlovade Messias (as) som beskrev att sådana mirakel där en liten mängd vatten eller mat gjordes tillräckligt för många, eller att han lade sina händer över någons sår och det började läka var en manifestation av den Helige Profetens (sa) enorm andlig kraft.

Grävningen av diket är klar

Hans helighet (aba) sa att det fanns några hycklare som blev lata med att gräva diket, och efter att ha grävt lite, skulle de smyga sig tillbaka till sina hem. Omvänt, om det någon gång bland de troende fanns någon som var tvungen att ta hand om en sak hemma, skulle de söka tillstånd från den Helige Profeten (sa), och när de hade slutfört sin uppgift skulle de omedelbart återgå till sin plikt.

Hans Helighet (aba) sa att diket var helt grävt tre dagar innan Abu Sufyans ankomst. De barn och ungdomar som hjälpt till med att gräva skyttegraven instruerades att återvända till fästningarna där kvinnorna också bodde. Men de som var femton år gamla fick möjlighet att antingen stanna kvar där eller återvända till fästningarna. Det finns nedtecknat att före striden utsåg den Helige Profeten (sa) Ibn Umm Maktum (ra) till sin ställföreträdare. Ett tält gjort av läder restes för den Helige Profeten (sa). Muhajirins flagga gavs till Hazrat Zaid bin Harithah (ra) och Ansars flagga gavs till Hazrat Sa'd bin Ubadah (ra).

Antal muslimer som deltar i striden

Hans helighet (aba) sa att det finns olika berättelser om antalet muslimer under denna strid. Vissa historiker säger att de inte var fler än 900, medan andra säger 700, 2 000 och 3 000. Detta är därför olika berättelser. Hazrat Mirza Bashiruddin Mahmud Ahmad (ra) tacklar saken mycket klokt, och snarare än att betrakta vissa berättelser som falska, bekräftar han dem alla. Han förklarar att enligt berättelser var antalet muslimer under slaget vid Uhud när de icke troende vände sig om och inledde en andra attack 700. Under de två åren mellan slaget vid Uhud och slaget vid Ahzab fanns det ingen stor stam som accepterade islam, därför skulle det vara svårt att acceptera att antalet hoppade från 700 till 3 000. Å andra sidan skulle det också vara svårt att acceptera att antalet muslimer inte skulle ha ökat alls sedan slaget vid Uhud trots alla islams framgångar. Det som därför verkar vara vettigt är att antalet muslimer som kunde slåss i strid var omkring 1 200 under slaget vid Ahzab. När det gäller siffrorna 700 och 3 000, speglar de olika aspekter av kriget. Det fanns tre delar av slaget vid Ahzab; en var när fienden ännu inte var före Medina och diket grävdes. Barn och kvinnor kunde också ha hjälpt till vid grävningen. Därför, medan diket grävdes, skulle antalet muslimer ha varit 3 000. Denna teori stöds av historien, eftersom det finns registrerat att till och med barn hjälpte till med att gräva skyttegravarna, och sedan när striden var på väg att börja, instruerade den Helige Profeten (sa) alla dem under femton år att återvända till fästningar. Detta visar att antalet före striden minskade när striden började. När striden började fanns det alltså 1 200 muslimer kvar. När det gäller siffran 700, har det registrerats av pålitliga historiker, och det visar sig sant eftersom under striden, när Banu Quraizah mötte den icke troende armén, ansåg den Helige Profeten (sa) att den sida av Medina som Banu Quraizah var närmare också erforderligt skydd. Därför var 200 muslimer stationerade vid en post medan 300 muslimer var stationerade hos en annan. När 500 muslimer var stationerade någon annanstans blev antalet 1 200 700, vilket löste den uppenbara skillnaden i antalet muslimer som registrerades under slaget vid Ahzab.

Hans Helighet (aba) citerade Hazrat Mirza Bashir Ahmad (ra) som skriver om händelserna efter ankomsten av Abu Sufyan och hans stödjande stammar nära Medina:

"Efter ett kontinuerligt arbete på mer eller mindre tjugo dagar, eller i ljuset av en berättelse, efter sex dagars arbete dag och natt, var diket färdigt. Följeslagarna var helt utmattade som ett resultat av denna extraordinära ansträngning och arbete. Men så snart detta arbete var avslutat, gick Arabiens judar och avgudadyrkare upp vid Medinas horisont, berusade av sitt antal och styrka, med sin armé och sitt bagage. Före allt annat avancerade Abu Sufyan mot berget Uhud. När han fann denna plats öde och övergiven, marscherade han mot den del av Medina, som var bäst lämpad för ett angrepp på staden, men som nu hade varit omgiven av ett dike. När de otrognas armé nådde denna plats, när de konfronterades med hindret av ett dike på deras väg, lämnades alla förvånade och förvirrade. De var därför tvungna att slå läger på slätten bortom diket. På den motsatta fronten, efter att ha fått nyheter om den nära förestående ankomsten av den icke troende armén, gav sig den helige profeten (sa) ut från staden med 3 000 muslimer och när han närmade sig diket placerade han sig mellan staden och diket i en sådan hur berget Sala' låg bakom honom. Diket var dock inte särskilt brett och definitivt fanns det vissa områden där starka och erfarna ryttare kunde ha lyckats hoppa över till staden. Vidare fanns det också fronter av Medina som inte bevakades av diket, och den enda barriären som fanns där var bostäder, fruktträdgårdar och stora stenar, som var ojämnt fördelade. Naturligtvis var det nödvändigt att säkra dessa områden, för att förhindra fienden från att förstöra dessa hem eller gå in i staden i mindre grupper och föra ett angrepp med någon annan strategi.

Därför delade den Helige Profeten (sa) följeslagarna i olika avdelningar och placerade dem för att stå vakt på olika poster på lämpliga platser vid diket och på de andra fronterna av Medina. Den Helige Profeten (sa) betonade att vare sig det är dag eller natt, bör denna säkerhet inte bli svag eller ouppmärksam. I den motsatta änden, när de icke troende märkte att det på grund av diket barriär nu var omöjligt att utkämpa en strid på ett öppet fält eller föra en total attack mot staden, omringade de Medina i form av en belägring och började leta efter möjligheter att exploatera de svagare delarna av diket.' (The Life and Character of the Seal of Prophets (sa), Vol. 2, s. 463-464)

Stammar från Medina bryter sitt löfte med muslimerna

Hans Helighet (aba) sa att när den icke troende armén inte kunde korsa diket och attackera muslimerna, utarbetade Abu Sufyan och Huyayy bin Akhtab planen för att hetsa judarna i Banu Quraizah som redan var inne i Medina att bryta deras fördrag med muslimer och för en attack mot muslimerna inifrån. Till en början underhöll inte chefen för Banu Quraizah Huyayy bin Akhtab och sa att han redan hade ingått ett fördrag med den Helige Profeten (sa). Chefen för Banu Quraizah, Ka'b berättade om de goda egenskaperna och behandlingen av den Helige Profeten (sa) och sa att han omöjligt kunde bryta sitt fördrag med honom. Huyayy insisterade dock obevekligt och efter en tid och uppvigling började Ka'b grotta. Han frågade vad som skulle hända om de misslyckades, varpå Huyayy sa att han skulle gå in i deras fästning med dem och utstå samma öde som dem. När de såg detta tillstånd utvecklas, fanns det vissa godmodiga judar som gick och accepterade islam.

Hans Helighet (aba) sa att när Hazrat Umar (ra) fick reda på att Banu Quraizah (ra) bröt deras fördrag, informerade han den Helige Profeten (sa) som skickade Hazrat Sa'd bin Mu'adh (ra) och Hazrat Sa'd bin Ubadah (ra) för att avgöra om nyheten var sann. Han sa att om de fann att det var sant, så borde de inte tillkännage det inför andra, snarare borde de diskret indikera det för den Helige Profeten (sa). Men om de fick veta att fördraget inte hade brutits, då borde de tillkännage det öppet. När de insåg att fördraget hade brutits, indikerade de detta för den Helige Profeten (sa), som förblev väldigt lugn och sa att han var säker på att en tid skulle komma då han skulle cirkla runt Ka'bah med dess nycklar i hans hand och Caesar och Chosroes skulle förstöras.

Hans Helighet (aba) citerade Hazrat Mirza Bashir Ahmad (ra) som skriver:

"En annan taktik som Abu Sufyan använde var att han instruerade Huyayy bin Akhtab, den judiske hövdingen för Banu Nadir, att gå till fästningarna i Banu Quraizah i nattens mörkers slöjor och försöka få över Banu Quraizah med hjälp av deras chef, Ka'b bin Asad. Därför fann Huyayy bin Akhtab en möjlighet och anlände till Ka'bs hem. Till en början vägrade Ka'b och sa att "Vi har gjort upp ett förbund och en överenskommelse med Muhammad [sa], och han har alltid lojalt uppfyllt sina förbund och överenskommelser, därför kan jag inte handla förrädiskt mot honom." Emellertid målade Huyayy en bild av frodiga gröna trädgårdar för honom och gav honom ett sådant förtroende för den förestående förstörelsen av islam; och presenterade sin egen beslutsamhet med sådan kraft och betoning att de inte skulle återvända från Medina förrän de hade utplånat islam, att han till slut gick med på det. På detta sätt ökade styrkan hos Banu Quraizah också till vikten på en våg som

redan var tungt vägd åt sidan. När den Helige Profeten (sa) fick nyheter om detta farliga förräderi från Banu Quraizah, skickade den Helige Profeten (sa) till en början Zubair bin Al-'Awwam (ra) för att få underrättelser i hemlighet två eller tre gånger.

Sedan, efter detta, sände den Helige Profeten (sa) formellt Sa'd bin Mu'adh (ra) och Sa'd bin 'Ubadah (ra), som var hövdingar för stammarna Aus och Khazraj tillsammans med några andra inflytelserika följeslagare i form av en delegation mot Banu Quraizah; och strikt instruerade att om det fanns oroväckande nyheter, skulle det inte avslöjas offentligt när de återvände, snarare bör sekretessen upprätthållas så att folk inte blev oroliga. När dessa människor nådde Banu Quraizahs bostäder och närmade sig Ka'b bin Asad, konfronterade denna onde man dem på ett mycket arrogant sätt. När de två sa'derna talade om fördraget, blev Ka'b och folket i hans stam ogudaktiga och sa: "Var borta! Det finns inget fördrag mellan Muhammed [sa] och oss." Efter att ha hört dessa ord gav sig denna delegation av följeslagare iväg. Sa'd bin Mu'adh (ra) och Sa'd bin 'Ubadah (ra) presenterade sig sedan inför den Helige Profeten (sa) och informerade honom om sakernas tillstånd på ett lämpligt sätt." (The Life and Character of the Seal of Prophets (sa), Vol 2, s. 464-465)

Hans Helighet (aba) kommenterade att en del ungdomar hör anklagelser om att den Helige Profeten (sa) var orättvis eller grym mot Banu Quraizah och frågar varför det var så. Dessa incidenter visar dock att Banu Quraizah bröt deras fördrag och därför straffades. Det förekom ingen orättvisa eller grymhet mot dem.

Hans Helighet (aba) sa att han skulle fortsätta att berätta om dessa incidenter i framtiden.

Inledningen av Khuddamul Ahmadiyya UK Ijtema

Hans Helighet (aba) sa att det idag markerar starten för den årliga samlingen för Ahmadiyya Youth Association UK. Khuddam (ungdom) bör dra maximal nytta av detta program. Prognosen förutspår att det kommer att regna och Hans Helighet (aba) bad att må Allah skänka hans välsignelser och göra det möjligt för evenemanget att genomföras smidigt. Hans helighet (aba) sa att under dessa dagar borde Khuddam sträva efter att förbättra deras andliga och moraliska förhållanden. Under dessa dagar bör Khuddam fokusera på att recitera de böner som Hans Helighet (aba) rådde för några veckor sedan, och de borde fortsätta recitera dem även efter dessa tre dagar. Hans helighet (aba) bad att må Allah den Allsmäktige skydda alla från alla slags sataniska angrepp.

Sammanfattning utarbetad av The Review of Religions